

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

VI. Aliud suggeritur opera sua bene faciendi medium, scilicet non nisi in diem præsentem intentionem figere, nec ulterius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

uunt; quid tum demum facerent, cum scirent tam cito se morituros non esse. Ideo inquit sanct. Bonaventura voluit Deus mortis diem nobis esse incognitum, vt res haece temporales eo minoris duceremus, iisque nos adeo non immergeremus, quod singulis eas horis, imo momentis, possumus perdere; vti diuiti illi auaro apud sanct. Lucam cominatus est Deus: *capit. 12. versicul. 20. stulte hac nocte animam tuam repetent a te, qua autem parasti, cuius erunt? Sed vt corde & animo ad eas tantum auhelemus, quae perpetuo sunt duraturae. Aequum igitur erit, vt quae alijs ipsi praedicamus, ea etiam nobis praedicemus inque vtilitatem nostram conuertamus, vti insinuat Apostolus, Qui ergo alium doces, teipsum non doces? Vna de communissimis cacodemonis tentationibus, quae is hominibus plurimis imponit, est, quod claram hanc & manifestam adeo veritatem eos celet, ab illorum oculis eam ita remouendo, penitus vt illius obliuiscantur, deque ea minime cogitent, iisque persuadendo satis illis tam ad hoc quam ad illud tempus superesse, postea fore vt se emendent, & vitam in melius commutent.*

Eadem quoque tentatione non paucos Religiosos decipit, dum illos inducit, vt suam de profectu in spiritu curam semper de die in diem differant, ac dicant, postquam haec aut illa studia absoluero, quando hoc officio defunctus fuero, vbi huic negotio finem imposuero, tunc demum exercitia mea spirituaalia, meas poenitentias & mortificationes serio disponere incipiam. Proh miserum te! Si vero te in studijs mori contingat, quid tibi proderunt litterae, ob quas in virtute elanguisti, nisi vt ex ceu palea sint & foenum, quae ceu pabulum in alia vita ignem tuum magis accendant, vt ait Apostolus, Ex illo igitur aliquam nobis vtilitatem ipsi trahamus, quod alius, vt inde proficiant, suggerimus.

Medice cura teipsum, hoc ipse tibi reme-

dium applica, quod alijs consulis, cura non minus eo indigeas.

CAPVT VI.

Aliud suggeritur opera sua bene faciendi medium; scilicet non nisi in diem praesentem intentionem dirigere, nec vltius.

QVINTVM medium, quod nos ad Opera quotidiana bene perfecteque agenda, etiam permultum animabit & excitabit, est, vt tantum de praesenti die solliciti simus. Etsi vero hocce medium a superiori minime differre videatur, ab eo tamen discrepat, vti e sequentibus liquido patebit. Inter alia quae permultos in via virtutis senes & languidos reddere solent, & inter tentationes, quibus hunc languorem inducere demon conatur, non potissima est sequens haec, quod ita scilicet eos secum faciat ratiocinari, quid? Tene tot annis tam caute, tam circumspecte, tam exacte omnibus in rebus posse viuere, semper vt te mortifices, & semper coerceas, & refranes, velle tuam vbiq; etiam perpetuo abneges, voluntatem denique tuam omnibus in rebus compescas? Hocque diabolus vt rem valde difficilem & permolestam depingit, & hoc vitae genus esse negat, quod eatenus & tam diu quaeat extendi, ita B. P. N. Ignatium, quando Maresam se contulit, vt ibidem summam vitae austeritatem sectaretur, inter alias tentationes, quibus eum oppugnauit, haec de qua loquimur, non mediocriter exagitauit, dicens, Qui fieri potest Ignati, te vitam tam asperam, atque haec est, sexaginta illis vitae annis, qui tibi adhuc restant, ferre posse? Huic vero tentationi hocce quod tractamus medium diametraliter oppositum est. Neq;

Quintum medium. Praesentem tempus curate.

Lib. a. c. 6. vita.

De profectu religio. lib. 1. c. 57.

Rem. 12. 21.

Enc. 15. 17.

Aug. 1. in psal. 141. in vita vna. Militem & militem. Greg. 1. in 13. sup. Eua. & lib. 1. Moral. 1. 1.

1. Cor. 1. 12.

Loc. 4. 13.

enim necesse te est de multis annis multitudine dieb. anxium esse, sed de vna illa duntaxat, quae hodie praemanibus est. Est autem medium hoc debilitati nostrae infirmitati quam maxime proportionatum. Quis non enim se animet, & non conetur ut vel vno die bene viuat, & allaborer quantum est ex parte sua, ut opera sua benefiant? Atque illud est, quod nobis in examine particulari B. P. N. praescribit, ubi etiam de vno medio die in alterum bona proposita nos concipere iubet, dicentes: Ab hoc tempore usque ad prandium saltem modeste me geram, silentium seruabo, vel patientiam praferam. Hacque ratione facile & leue tibi redditur quod fortasse difficile ac durum foret, si absolute & generaliter sumeres, dicendo, Nunquam extra tempus loquar, aut semper me restricte, modeste, compone, & recollete geram.

Hoc certe medium ille usurpauit Monachus, de quo in vitis Patrum legitur, hic cum a gula ita tentaretur, & iam inde usque ab exortu diei dirissima eum torqueret fames, itaque viribus deficeret languidus, ut ferendo non esse videretur, nec tamen sanctam monachorum, consuetudinem non comedendi scilicet, nisi post tertiam a vespera horam, transgrederetur, hac cautela utebatur, sicque se ipsum summo mane alloquebatur, Etsi labores fame, parum est tamen ad usque tertiam diei horam eam pati, haec ubi venerit, tunc demum comedere poteris, ubi vero iam hora tertia venisset, dicebat: Vim mihi iam inferam necesse est, & ante sextam non comedam. Sicut enim ad usque tertiam cibo potui abstinere, ita & usque ad sextam abstinere poteris, atque ita se intermedio illo tempore gerebat. Hora sexta cum iam venisset, panem suum aqua immittebat, dicens, Interim dum panis maceratur, usque ad noctem expectem oportet, nam si haecenus ieiunus expectarim, nolo ob duas vel tres, quae adhuc restant, horas fratrum consuetudinem infringere.

Cum hora nona aduenisset, tandem

aliquando, etiam dictio ante orationibus suis, cibum sumebat, multis id ipse diebus continuo cum fecisset, breuibus hinc interuallis ac spatiis sese deripiens, tandem die quodam cum sero se hora nona iam ad capiendam refecionem composuisset, tetrum & atrum quendam fumum est sportula, qua panes suos asseruabat, surgentem, & per cellulae fenestram erumpentem, conspexit? qui erat haud dubie spiritus ille diabolicus, qui cum assidue tentabat, hinc illo ex tempore nunquam rabiosam & caninam illam famem, & falsos illos corporis defectus ac deliquia sensit: adeo quidem, ut & continuos duos sine cibo vno dies traduceret, & vix famem sentiret. Ita scilicet, quam de hoste suo consecutus erat victoriam, & quam passus erat tentationem, Dominus dignatus est compensare.

Diximus autem, & non sine causa, medium hoc imbecillitati nostrae quam maxime proportionatum esse; quia id nos ceu infirmos & debiles paulatim tandem quodammodo subleuat & erigit, ne labore longo deterreamur. At si generosi & feruidi essemus, ingentique erga Deum amore incensi, necesse nos non esset hoc adminiculo paulatim animari & confortari, ut sic labor & difficultas nobis minor videretur. Verus enim seruus Dei nec respicit longum tempus, nec multos annos, sed tempus omne quod Domino seruitur, illi nimis quam videtur breue, & labor paruus. Quocirca his eum adminiculis minime opus est paulatim ad altiora erigere. Egregie id declarat sanctus Bernardus; Verus iustus, inquit, non ad annum, vel ad tempus diurnum; insit mercenarius, sed in aeternum diuino se mancipat famulari, sine vilo inquam termino, sed ardenti quadam voluntate. Audi vocem iusti dicentis, In aeternum non obliuiscar iustificationes tuas, quia in ipsis iustificasti me. Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes, legem & consilia tua in aeternum; non igitur ad tempus iustitia eius manet,

Vli fu

Sep. 4

Gen.

Epist. 114
Abba. 114Psal. 111
& 112.Secreta
dium
Confu
bene
d.

net, non aliquanto tempore, sed in sæculum sæculi. Et quia absolute ac sine vilo certo termino Deo famulari statuit, atque ad hoc sese obtulit, nec limitando dixit, Ad annum aut triennium isthoc faciam; hinc & præmium eius interminabile erit, & in æternum duraturum. Sempiterna itaque iusti esuries sempiternam meretur refectionem. Atque hoc in sensu explicat Sanctus Bernardus illam Sapientis sententiam, *Consummatius in breui expleuit tempora multa*: id est, verus iustus in paucis temporibus, paucisque vitæ diebus multos quodammodo vixit annos; tantum namque amat Deum, & tanto ei seruiendi tenetur desiderio, ut et si centum atque etiam centies mille annos viueret, semper tamen magis ac magis illius se obsequio impenderet: hinc hocce ob desiderium ac propositum tantum meretur, ac si toto illo tempore ita viueret. Deus namque illum iuxta eius desiderium ac propositum præmiabitur. Hi sunt vere viri masculiformati, & fortes, ad instar Iacob, qui ob ardentem, quo Rachaelem suam prosequabatur, amorem, septem ac rursus septem annorum famularum, quem eius habendæ ergo famulari debebat, flocci pendebat, videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudine.

CAPVT VII.

Aliud proponitur medium, assuescere scilicet bene perfecteque sua munia obire.

Magnus ille & priscus Philolophus Pythagoras, discipulis & amicis suis ad virtutem aspirantibus, hoc quo hæc illis facilis & suavis redderetur, consilium suggererat; Vnusquisque, inquit, vestrum optimam quandam vitæ rationem sibi seligat; nolite autem

curare quod hæc laboriosa, salebrosa, difficilis initio appareat; postea namque consuetudine & vsu ipso facillima & suauissima fiet. Est sane medium hoc quam maximi momenti, & omnibus nobis vsurpandum, non tam quod id à Philosopho illo magno sit suggestum, quam quod ipsum Spiritus sanctus, uti modo ostendemus, consuluerit, & valde sit ad id quod spectamus, efficax & conueniens. Bonam, Deo laus, vitæ rationem iam selegimus, aut, ut melius dicam, ipse nos Dominus ad eam selegit. *Non vos, inquit ipse, me elegistis sed ego elegi vos.* Ob quam ipse gratiam sit in æternum benedictus, & in sæculum sæculi superexaltatus. Cæterum in hac ipsa vita & statu, in quo nos Deus Optimus Maximus posuit, habere locum potest & magis & minus. Potest namque perfectus Religiosus esse, potest & imperfectus & tepidus, prout tua futura sunt opera. Si ergo in eo statu proficere, & perfectionem assequi velis, assuesce omnia Religionis opera bene & perfecte agere; assuesce orationem & reliqua tua exercitia spiritualia serio & recte obire; assuesce in obedientia & regularum tuarum obseruantia exactus esse, assuesce parua ac minuta magnificare; assuesce denique secretiori recollectioni, mortificationi, modestiæ, silentio; & non te terreat, quod aliquam in principio in his difficultatem sentias: postea namque per consuetudinem & vsum omnia non modo experieris facilia, verum & admodum suauia, dulcia, sapida, nec fatiari gratis Deo agendis poteris, quod hisce de rebus assuesceat.

Hanc nos Spiritus sanctus doctrinam in multis Sacre scripturæ locis docet. In Proverbis quippe dicit, *Viam sapientie monstrabo tibi*, id est, ego te docebo sapere in cognitione Dei (id enim in Sacra Scriptura, teste Sancto Bernardo, significat sapientia) sapientia scilicet est sapida Dei scientia. Docebo itaque te, inquit, viam & modum quo saporem & gustum è Dei cognitione, amore, & serui-

Vii supra. Sap. 4. 13.

Gen. 29. 20.

Ioan. 16.

Prou. 4. 11.

Bernard.

Sextum medium. Consuetudo bene operandi.